

Jytte havde taget det Standpunkt at føje sig efter sin Mand i alt, hvad der angik hans kunstneriske Fremtid. Han skulde ikke med Rette kunne bebrejde hende noget, dersom han i den Henseende led Skuffelser. Foreløbig kendte hun rigtignok ikke meget til hans Forhaabninger, omend hun havde lagt Mærke til, at han paa en lidt komisk Maade var begyndt at blive øm over sin borgerlige Anseelse. Den forhenværende *Bohémien* gik i Virkeligheden om med en Rangsperson i Maven. Han havde sagt til sig selv, at da han nu ved at gifte sig havde givet Moralen, hvad der tilkom den, vilde han ogsaa have Samfundets Anerkendelse derfor. Desuden havde han fundet Behag i at mærke den forøgede Agtelse, hvormed han som Gehejmeraadinde Abildgaards Svigersøn blev genhilst af Folk, der tidligere knap havde lettet paa Hatten. Og da Smagen først var vakt, voksede Appetiten hurtigt. Nu skulde Enslev-Billedet blive det Springbrædt, der lige for Næsen af Karl May og hans Bande bragte ham ind i Akademiet.

Efter Bordet, da de kom tilbage til Dagligstuen, indtog Jytte paany sin Plads i Sofahjørnet. De havde efter Karstens Ønske indført den Skik at møde selskabsklædte til Middagen. De kunde saa altid uden Forberedelse gaa lige fra Bordet hen i et Teater eller til Koncert.

Da Pigen havde bragt Kaffen, slukkede Karsten